

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2021 r. – Credit Suisse Group i Credit Suisse Securities (Europe) / Komisja

(Sprawa T-406/21)

(2021/C 338/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Credit Suisse Group AG (Zurych, Szwajcaria), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci R. Wesseling i F. ten Have)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2021) 2871 z dnia 28 kwietnia 2021 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40346 – Obligacje SSA) (zwanej dalej „decyzją”); tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. d) decyzji; tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności części art. 1 lit. d) w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że wymiana informacji w zakresie ustalania cen ogranicza konkurencję ze względu na cel lub, że skarżący uczestniczyli w jednolitym i ciągłym naruszeniu w odniesieniu do całego okresu, o którym mowa w tym artykule;
- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. d) decyzji; tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności części art. 2 lit. d) decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania lub tytułem żądania ewentualnego odpowiednią częścią kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 101 TFUE przez Komisję i przedstawienia przez nią niewystarczającego uzasadnienia poprzez uznanie, że skarżący uczestniczyli w zachowaniu, które zmierza do ograniczenia lub zakłócenia konkurencji. W szczególności,
  - Komisja naruszyła art. 101 TFUE poprzez nieuwzględnienie w wystarczającym stopniu właściwego kontekstu prawnego i gospodarczego i nie spełniła ciężącego na niej obowiązku wykazania, że zachowanie rozpatrywane w decyzji ogranicza konkurencję ze względu na cel;
  - pośilkowo, Komisja naruszyła art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że wymiana informacji w zakresie ustalania cen ogranicza konkurencję ze względu na cel;
  - w odniesieniu do wymiany informacji w zakresie ustalania cen Komisja naruszyła prawo poprzez zastąpienie oceny, czy zachowanie ogranicza konkurencję ze względu na cel oceną, czy jako ograniczenie akcesoryjne zachowanie nie jest objęte zakresem art. 101 TFUE.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Komisję art. 101 TFUE poprzez błędne zastosowanie pojęcia jednolitego i ciągłego naruszenia. W szczególności:
  - Komisja nie wykazała i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia, że częsta wymiana informacji za pośrednictwem wielostronnych, ciągłych czatów, której to praktyki zaprzestano w lutym 2013 r. oraz sporadyczna, dwustronna wymiana informacji, która nastąpiła po lutym 2013 r., były częścią całościowego planu służącego realizacji wspólnego celu;

- Komisja nie wykazuje i nie przedstawia wystarczającego uzasadnienia, że skarżący wiedzieli lub powinni byli wiedzieć o dwustronnej wymianie informacji pomiędzy innymi przedsiębiorstwami handlowymi począwszy od lutego 2013 r., lub mogli ją rozsądnie przewidzieć;
  - W decyzji nie wykazano i nie przedstawiono wystarczającego uzasadnienia decyzja, że podnoszone naruszenie było ciągłe;
  - W decyzji nie wykazano istnienia jednolitego i ciągłego naruszenia w odniesieniu do całego okresu, o którym mowa w art. 1 lit. d) decyzji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że metodyka Komisji w zakresie grzywien narusza art. 23 rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾, wytyczne Komisji w sprawie grzywien ⁽²⁾ i obowiązek uzasadnienia. W szczególności:
- Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia, aby umożliwić skarżącym ocenę, czy metodyka w zakresie grzywien jest obciążona błędem;
  - Komisja przyjmuje zastępczą wartość sprzedaży, która w znaczący sposób zawyża wartość sprzedaży skarżących, a zatem gospodarcze znaczenie podnoszonego naruszenia, odstępując od pojęcia „wartości sprzedaży” zawartego w wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r.;
  - grzywna nałożona na skarżących w znaczący sposób zawyża wagę podnoszonego naruszenia;
  - grzywna nałożona na skarżących obejmuje okres, w którym nie uczestniczyli oni w podnoszonym naruszeniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2) (zwane dalej „wytycznymi w sprawie grzywien”).

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2021 r. – PB / Komisja

(Sprawa T-407/21)

(2021/C 338/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PB (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

i w związku z tym

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 maja 2021 r., doręczonej w dniu 10 maja 2021 r., w sprawie odzyskania odpowiednio (i) 4 241 507 EUR (zamówienie TACIS/2006/101–510) (kwota główna) lub 4 674 256,92 EUR (kwota główna wraz z odsetkami za zwłokę na dzień 30 kwietnia 2021 r.) oraz (ii) 1 197 055,86 EUR (zamówienie CARDS/2008/166–429) (kwota główna) lub 1 298 608,85 EUR (kwota główna wraz z odsetkami za zwłokę na dzień 30 kwietnia 2021 r.), od których należy odjąć 399 825 EUR;